

1. “Üslubunu son yazılarıyla geliştiriyor ve bir ‘Karasu’ üslubuna varıyor.” yargısıyla A ve D’ye; “Türkçenin dar olanaklarını en iyi zorlayanlardan biri” nitelemesiyle B’ye değinilmiştir. Parçada, Bilge Karasu’nun, yazılarında anlama önem verdiğiğine ilişkin bir değerlendirme yoktur.

Cevap: C

2. Parçada, “Kayboluş” adlı eserin üslubu ve hayal gücüyle nitelikli eser tanımlamasını hak ettiği savunulurken III. cümlede yazarın, yaşadığı acıları romanının konusu yaptığı anlatılmış. IV. cümle “aynı zamanda” sözüyle başlıyor ki bu cümle III. değil II. cümle ile bütünlük sağlıyor.

Cevap: B

3. Parçada, insanların yaptıklarının beklenenden farklı durumlara yol açabildiği vurgulanmıştır.

Cevap: C

4. Parçada ozanın yapması gerekenler, görevleri anlatılmış.

Cevap: A

5. Son cümle, paragrafta anlatılmak istenen düşünceyi özetliyor: “İnsan içindir edebiyat.”

Cevap: C

6. Parçada “anlamak” kavramının okuma eylemindeki en önemli özellik olduğu vurgulanıyor.

Cevap: B

7. Parçada, roman türünün sinemaya aktarılmasıyla ilgili genel görüşler aktarılmış. A’da bireysel olarak yazarın romanlarının sinemaya aktarılması, B’de genelleme yaparak edebiyat-sinema ilişkisi, D’de romanların başarıyla sinemaya aktarılma yöntemleri sorgulanmış. C’de ise yazarın, romanların sinemaya aktarılmasındaki görüşleri sorulmuş.

Cevap: C

8. Parça, bir tartışma paragrafıdır. Bu tür paragraflarda karşı çıkılan ve savunulan olmak üzere iki görüş vardır. Savunulan görüş, anafikirdir. Oysa, bence, buna karşın... gibi söylemlerle asıl düşünceye geçilir. Bu paragrafta da yazar, “oysa” diyerek kendi fikrine geçiyor. Bu fikir, “Sanatçıların insani özelliklerinin değil, yapıtlarının niteliklerinin değerlendirilmesi gerekir.” dir.

Cevap: D

9. Son cümleden B, ikinci cümleden C, birinci cümleden (çocuklar için de diyerek) D çıkarılabiliyor. Oysa yazarın, kızının doğumuyla birlikte öyküye yöneldiği, sadece öykü yazdığı yargısı çıkarılamıyor.

Cevap: A

10. Parçada, deneme türünün, çağın gereklerine uydurulamayışı eleştirilmiş; hatta Ataç’ın hâlâ Montaigne’i taklit etmesinin yanlışlığı vurgulanmıştır.

Cevap: C

11. Parçada şairin aynı söz düzenleri ve imgelemlerle şiir yazması eleştiriliyor.

Cevap: B

12. “Hüzün duygusu, yazarın zorlu çocukluk döneminin bir yansıması gibi.” cümlesinden A’ya; “Kristal Yelkenli’yle de birçok çocuğa ulaşacağı benziyor.” cümlesinden B’ye; “Yapıtlarına sinen karamsarlık, beraberinde yaşama sevincini de getiriyor.” cümlesinden D’ye ulaşılabilir. Yazarın bazı eserlerine çocukluk dönemi yansısa da tüm yapıtlarına yansıdığına paragrafta değinilmiyor.

Cevap: C

13. En genel yargı, ana fikir demektir. Parçanın ana fikri “Sanatçıları fanatikçe sevmek, günümüz insanı için karşı konulmaz bir eğilimdir.” yargısıdır.

Cevap: A

14. Parçanın konusu “Tarihten Bir Yaprak” adlı kitabın içeriğidir.

Cevap: B

15. Parçaya göre şairin görevi, insanlara unuttukları insani nitelikleri, örneğin acıları, hatırlatmaktır.

Cevap: D

16. Parçada gerilere dönmek için şiirlere ihtiyaç duyulduğu vurgulanıyor. A’da hayata yön vermekten, B’de şiir dilinden söz ediliyor. D seçeneği parçanın sonuna uysa da başına uymuyor.

Cevap: C

17. Parçada bir iki kitap da olsa şairlerin yazması gerektiği savunuluyor. A’daki yargı bunun tam tersidir.

Cevap: A

18. Kitapların okunmak için değil, süs eşyası olarak kullanılmasından, görünüşüne önem verilmesinden yakınıyor yazar.

Cevap: C

19. Son zamanlarda sinema ile ilgili kitapların yayımının artması ile sinemaya bakışın değişmeye başladığını savunuyor yazar.

Cevap: D

20. Parçada Türk okurunun farklı ülkelerin edebiyatlarına ilgi duymamasının nedenleri anlatılıyor. A’da genel okuma kültürü, C’de Türk edebiyatçılarının dünyaya açılması, D’de hangi yapıtların dilimize çevrilmesi gerektiği sorgulanmış.

Cevap: B